

на конницата подъ генерала Кримова е била : очистванье на околността отъ черкези и башибозуци, разваляньето на телеграфическитѣ линии между Плевенъ, Видинъ и София и унищожаваньето на нѣколко транспорти съ храна и военни потрѣби, които били назначени за Османа.

Наедно съ блокадата на Плевенъ трѣбваше да се свършѣтъ нѣколко завземания на по-важни пунктове, каквито бѣхъ двата Джебника, Телишъ, Орхание, за да се държи въ русски рѣцѣ тила на Османа и да му се прѣсѣче пътя за отстъпваньето. Такова не леко прѣдприятие бѣше възложено на познатия вече по своитѣ способности генерала Гурка, който имаше подъ своя команда царската гвардия. Всичката сила на неговата войска състоеше въ 43 баталиона (отъ тѣхъ 7 ромѣнски), 66 ескадрона и 120 топа. Най-напрѣдъ трѣбваше да се нападне Горни-Джебникъ първа точка на цѣлъ редъ укрѣпени мѣста по съобщителната линия отъ Плевенъ до София прѣзъ Орхание.

Нападаньето противъ Горни-Джебникъ било поченѣто на 12 октоврия, въ 8 часа сутриньта. Първи трѣгналъ на доло гренадерскій полкъ. Прѣдъ Джебникъ имало кория и прѣзъ нея ударили гренадеритѣ, покривани отъ градъ коршуми. Огньтъ на неприятеля причинявалъ голѣми загуби въ срѣдата на нападателитѣ. «Това били първитѣ тежки минути, първото кръщаванье съ кръвъ на гренадерския полкъ, пише дописникътъ на «Московскія Вѣдомости» князь Левъ В. Шаховской :*) то били първитѣ рани и смърти, нанесени въ корията отъ невидимия неприятель. Рускитѣ войници още не виждали гдѣ сѣждутитѣ на неприятеля. Тукъ се ранилъ и полковникъ Любовикций, единъ отъ смѣлитѣ и самоотвержени военни люде.»

*) Кн. Л. В. Шаховской. Два похода за Балканы. Съ театра войны. (1877—1878 г. г.) Корр. въ Моск. Вѣдомостяхъ. Москва, 1878 г.